

ПАМ'ЯТЯМ МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—БУДУМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 174. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 17-го ВЕРЕСНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 17, 1976 No. 174. VOL. LXXXIII

ПРОФЕСОР ДМИТРО ЗАЙЦІВ З БРАЗИЛІЇ ВІЗЯВ УЧАСТЬ В МІЖНАРОДНОМУ З'ЇЗДІ ЕНТОМОЛОГІВ В ЗСА

Проф. д-р Д. Зайців в розмові з ред. Людмилою Волянською

Нью Джерзі (Л. В.) — В дорозі з Вашингтону, де в останні дні серпня відбувся 15-й Міжнародний з'їзд ентомологів, відвідав метрополітаний Нью Йорк і Джерзі Сіті наш відомий учений світового визнання, зоолог-ентомолог, проф. Дмитро Зайців з Ріо-де-Жанейро, Бразилія, заговоривши недавно до УНС і "Свободи".

В розмові з редакторами "Свободи" учений-сеньйор з ентузіазмом, якого не пригасили його поважні роки, розповідав про найдорожчі йому речі: Українську Вільну Академію Наук, членом-основником якої він був понад 25 років тому, та про своє замишування ентомологією, що дається ще раннім дитинством. Виростаючи в родині відомих освітніх діячів (про його батька Варфоломія Миколайовича Зайцева та його влад в освіту Дніпропетровщини писався в

серії "Міста і села України", а його сестра Тетяна, визначний мовознавець і редактор рос.-укр. словника Ін-ту мовознавства АН УРСР), вже з семилітнього віку проф. Зайців в рідній Дібрівці на Запоріжжі почав збирати колекції комах, а з часом це замишування ентомологією зростало і завершилося дипломом, докторатом з зоології та численними науковими працями з комахознавства. Учений досі опублікував з цієї ділянки 150 наукових праць, кілька скриптів лежить готових до друку; він відкрив, дослідив, описав і назвав 200 нових видів жуків і цих здобув собі славу серед колег-учених цієї галузі природознавства.

Праця професора не обмежувалася самою дослідною діяльністю, бо він так саморозно навчав у вищих школах (Закінчення на стор. 4-й)

ТРИ ДНІ НА "УКРАЇН" — ОСЕП ОДУМ-У

Репортаж О. Шевченка

Лондон, Канада — Вже третє вересня 1976 року по різних дорогах ЗСА і Канади можна було зустріти авто з наліпками "Україна" або синьо-жовтим прапорцем. Зупиняючись, розпитуємо — довідуючись, що й вони спішають на одумівську зустріч на власній оселі "Україна" в Лондоні, Онтаріо, Канада. Цьогорічна зустріч присвячена пам'яті найвидатнішого політично-державного діяча нової доби С. В. Петлюри. Молоді і старші прибувають все більше й більше, а невтомні працівники під проводом голови Корпорації М. Снівака, СВП, ще докладають деякі речі, щоб остаточно приготувати Оселю до зустрічі. Адже ж величезну модерну залу почали будувати всього лише кілька місяців тому...

Праця - освячення змагання

В суботу на "Україні" закінчилося життя. Там переводяться засідання ЦК ОДУМ-У, на якому підсумовується зроблена праця, обговорюються різні проблеми й разом з тим планується на майбутнє. Десь в год. 2-й всі збираються до прибраної зали, де Владика Миколайовича переводить чин її освячення.

Кількість авт все збільшується. Чуються вигукни радості й задоволення. Спортова площа стає центром уваги і тут молоді зустрічаються, тут молоді змагаються. Детройтська дружина відбиває цього року рішучу перемогу. Їхня віра й завзятість увічлася успіш

(Закінчення на стор. 4-й)

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ ВІДКРИВ ДРУГИЙ АКАДЕМІЧНИЙ РІК ДУХОВНОЇ СЕМІНАРІЇ В БАВНІД БРУКУ

Бавнід Брук, Н. Дж. — (з. с.) — Архiepіскоп Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА, архієрейським благословенням і закликом до "священного горіння до науки", офіційно відкриває другий академічний рік Духовної Семінарії ім. св. Софії тут в середу, 15-го вересня, в присутності професорсько-го складу, на чолі з деканом о. Франком Ісачиним, 12-ох студентів Семінарії, членів Консисторії і гостей.

"Ви є свосірдними 12-ма апостолами" — сказав Владика Мстислав до молодих семінарстів, — бо ви є основоположниками і станете першими випускниками цієї Семінарії, цього нового початку нашої Церкви, яка є частиною великої української спільноти".

Церемонію відкриття в 6-й годині учорішній попередили молебень, що його відправив о. Ф. Ісачин в церкві-пам'ятнику св. Андрея при часті Владика Мстислава, семінарстві, оо. Артемія Селепни, голови консисторії,

Богдана Желехівського, д-ра Юрія Шумовського, Йосипа Крети, членів факультету, д-ра Едіана Томаса, провостеологічної Семінарії в Нью Бронсвіку, і гостей. Відкриття академічного року відбулося в головній навчальній залі будинку семінарії, при вході до якої Владика Мстислава привітали хлібом і сіллю два наймолодші семінаристи, Микола Далендорф і Андрій Партикевич, обидва з Чикаго.

Словами заохоти до науки, вказівками на обрані шляхи служіння Богові, українській православної церкви, громаді і цілому українському народові зверталися до семінарств проф. д-р Іван Короніцький, професор, головний бібліотекар і професор історії Української Православної Церкви, о. декан Ф. Ісачин, який рівнож зложив подяку д-рові Е. Томасові за зрозуміння потреб молоді семінарії і співпрацю у всіх фазах навчання, і вкінці д-р Е. Томас, який висловив пошану і подяку (Закінчення на стор. 4-й)

Пропонують 5-денний тиждень для школярів в СССР

Москва. — З початком шкільного року в СССР знову батьки заговорили про п'ятиденний шкільний тиждень, замість шестиденного, як досі там є і було. В "Літературній Газеті" з 25-го серпня надруковано листа батьків, які поновно пропонують шкільну п'ятиденку і вмотивовують це тим, що вона потрібна учням, щоб, давши школярам додатковий вихідний день (суботу, до існуючої неділі), умож-

ливити батькам і дітям спільні кінці тижня; батьки бо в той спосіб матимуть більше змоги зайнятися вихованням своєї дитини, організувати спільний відпочинок в родині. При великій зайнятості обох батьків, які працюють на виробництві, це просто необхідно, — твердить лист в "Л. Г.", — якщо батьки хочуть бачити своїх дітей не тільки освіченими, але й чутливими, добрими, сердечними людьми...

Ще один успіх в праці Спортової Централі Америки і Канади

Рочестер, 29 серпня 1976. — На університетському стадіоні Рочестерського Технічного Інституту покінчилося традиційні ХУП з черги змагання за першість УСІАК в ділянці легкої атлетики, які при участі 165 української молоді із семи осередків — закінчилися багачим успіхом.

В загальному токуваннях усіх груп — 1-ше місце виборола команда Пласту з Торонта — 730 точок; 2-ге місце зайняли спортсмени СУМ з Торонта — 392 точок; 3-тє місце припало команді Пласту з Клівленду — 302 точок; 4-тє місце Пластунам Чорномор'ям — 188 точок; 5-тє місце "Черники" з Детройту — 65

точок; 6-тє місце Пласту з Бовфало — 61 точка; 7-ме місце спортсменам з Рочестеру — 7 точок.

Під час змагань встановлено 7 жіночих та 5 чоловічих рекордів. Група Пласт Торонта, здобула 21 золотих медалей; група СУМ Торонта — 14 з. м.; група Пласт Клівленд — 11 з. м.; група Пласт Чорномор'я — 8 з. м.; група Пласт СУМ, Бовфало — 2 з. м.; група "Черник", Детройт — 1 золоту медаль.

Господарем змагань було Українсько-Американське Спортивне Товариство, Рочестер. Змаганнями проводила судейська і спортова колегія з Торонта.

Канадська преса інформувала про українців на "Габітат"

Порттаві, Канада (СФУ-ЖО). — "Жінка з Порттаві на Конференції ГАБІТАТ". Під таким заголовком появилася у щоденнику м. Порттаві в Канаді інтерв'ю з місцевою лікаркою д-р Стефанією Потоцькою. Як відомо вона була представницею Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) на цій Конференції. Спільно з представництвом СКВУ пп. Христину Ісаїв і Андрієм Семотюком вона планувала виступ української делегації.

У щоденнику "Порттаві Нюз" вміщена світлина д-р Потоцької та деякі дані про її громадську кар'єру. З того довідуючись, що в 1952 р. вона була радною м. Порттаві (перша жінка в Міській Раді), а в 1964 р. була відзначена палпською медаллю, найвищим відзначенням для жінки в католицькій церковній системі.

Слідкує кілька даних про перебіг конференції Габітат. Згадавши про програму і ціль Конференції, д-р С. Потоцька називає видатні особистості і їх виступи. Це були — антрополог Маргарита Мід і публіцист Барбара Ворд. Далі згадує провідні особистості Канади, прем'єра Трудо і представника Канади в ООН Моріса Стронга. До речі, оба ці представники не погоджувалися із собою у справі використання атомової енергії. Вкінці д-р Потоцька переходить до ролі і завдань української делегації.

Хоч українці і українки у числі 12 осіб старалися зайняти становище до тем Габітат-у, то найсильніше атакували засаду справедливості, яка теж належала до основних принципів цієї Конференції. Тут йшлося про насильне переселення, що його проводять в Україні, про нищення культурних пам'яток, як церков і цвинтарів, про насильне прив'язання селянина до колгоспу і т. д. Та найбільшого спротиву досягнула делегація, виступаючи на совєтській пресовій конференції з доказами згаданого безправства. А (Закінчення на стор. 4-й)

На Темпл університеті заповідають Українські Дні

Філадельфія (Н. Н.) — Заходами Українського Студентського Клубу на Темпл університеті у Філадельфії відбуваються тут Українські Дні. Університетська бібліотека влаштує в дні 19 вересня до 8 жовтня виставку українських мистецтв, що діють в цьому великому скупченні українців. На відкритті виставки, в неділю, 19-го вересня, год. 2-5 по полудні, виступить з програмою відомий театральний і телевізійний актор Василь Шуст. На це відкриття спеціально запрошені алумни університету, щоб в цей спосіб встановити контакт зі студентами.

На дні виставки заплановано додатково 5 спеціальних лекцій та імпрез. Головою Клубу Сергій Ковальчук сподіється, що ця програма зацікавить студентів, багато з яких покінчили свої суцільні і цілоденні школи у Філадельфії або походять з наших старих поселень у Західній Пенсильванії.

Зайняття нашіми клубами на кількох університетах в останніх роках зростає. Ці клуби федеруються у "Студентський Громаді", що її недавно очолює Олег Завадський з Пенсильванського Університету.

Проф. Я. Розумний — діючий голова Славистичного Відділу Манітобського університету

Вінніпег, Канада. — З Манітобського університету інформують, що на рекомендацію декана Гуманістичного факультету цього університету, д-ра Д. МекКарті, Президентів Раді губернаторів, проф. Ярослав Розумний призначено діючим головою Славистичного департаменту при цьому університеті.

Проф. Розумний перебрав свої функції 1-го вересня 1976 р. Його каденція триватиме до 30-го червня 1977 р. Згідно з правильним Манітобського університету, після оголошення поза університетом позиції голови, "вкрайній комітет", в листопаді ц.р., вибере з-поміж кандидатів голову департаменту на довшу каденцію.

Бувший голова департаменту, проф. Я. Рудницький і проф. С. Погодильнік залишаються при департаменті викладачами до 30-го червня 1977р., після чого вони відходять на пенсію.

На 1977-78 академічний рік при Славистичному відділі Манітобського університету відкриваються дві позиції для славистів у ділянці українистики й русистики. Прохання з життєписом і списком публікацій надсилати до: Prof. J. Rozumnyj, Acting Head, Department of Slavic Studies, University of Manitoba, Winnipeg, Manitoba, Canada, R3T 2N2.

ПРЕМ'ЄР ТРУДО ПЕРЕВІВ "ГОЛОВНУ ОПЕРАЦІЮ" КАНАДСЬКОГО УРЯДУ

Оттава, Канада. — Ройтерс інформувала, що прем'єр-міністр канадського уряду П'єр Елліот Трудо поробив великі зміни у своєму кабінеті, замінивши численних міністрів людьми з молодшої генерації, як також увів до кабінету кількох жінок. Першим на зустріч реформаторським бажанням Трудо пішов добровільно найстаріший член кабінету Мічелл Шарп, один з найбільш поважаних в Канаді політичних діячів, який займав позицію голови Королівської Канадської Тайної Ради. З огляду на погіршення економічної ситуації, в Канаді помічався спад довіри до урядової Ліберальної партії і тому Трудо рішився на, як це він називає, "головну операцію", щоб цю ситуацію навести. В наслідок цієї "операції" до кабінету введено сім нових міністрів, а вісім пересунуено на нові становища. У середу вечером новий кабінет був записаний генеральним губернатором Жулесом Лержером. До кабінету увійшов перший раз в історії Канади міністр індійського походження. Зміни переведено також в міністерстві зовнішніх справ. Аллен МакЕкен, дотеперішній міністр закордонних справ, очолює Конфіденційний Рад, а на його місце був назначений Дон Джемсон, колишній міністр індустрії і торгівлі. Зміна однак не означає нового напрямку у закордонній політиці Канади. Три жінки, які увійшли до кабінету, займають відносно менш важливі пости — міністерства виховання, спорту і комунікацій.

Африканські лідери песимістично наставлені до пропозицій Кіссінджера

Уар Ес Салаам, Танзанія. — Президент Танзанії Юлїус К. Нейрере заявив у середу, 15-го вересня ц.р., що після кількохгодинної розмови, яку він перевів з державним секретарем ЗСА Генрі Кіссінджером, який перебував тепер з офіційною візитою в Африці, він не почув нічого такого, що вказувало б на будь-який зворот, або давало можливість шляхом переговорів знайти розв'язку конфлікту в Південно-Західній Африці чи Родезії. Розважачи над проблемами Південної Африки, яка, на думку президента Нейрере, являється головним вузлом, що його треба розв'язати, африканські лідери, вислухавши пропозиції Кіссінджера, висловили сумніви у спроможності Кіссінджера розв'язати і цю проблему у практикований ним дипломатичний спосіб. Але на своїй власній пресовій конференції Кіссінджер заперечує кореспондентів, що певний поступ у розв'язці африканської проблеми вже зроблено, може навіть перед його приїздом до Африки, у розмовах з прем'єр-міністром Південної Африки Джоном Форестером, який відіграв головну роль не тільки у Південній, але також в Західній Африці, як також в Родезії. Також розмови з лідерами чорної Африки, які він розпочав кілька місяців тому, вказують, що обидві сторони — біла меншість і чорна більшість населення в Африці, схильються до розв'язки конфлікту мирними засобами, а не шляхом війни.

Совєтська преса продовжує напасти на радіостанції "Свобода" і "Вільна Європа"

Москва. — Совєтська преса веде майже постійну кампанію проти радіостанцій "Радіо Свобода" і "Вільна Європа", які мають свої бюра і надають апаратуру в Мюнхені. Останню з такою атакою виступила знову газета "Ізвестія", яка твердить, що "отруйливі" аудіо названих радіостанцій є суперечні із засадами підписаного минулого року в Гельсінкх декларції про мир і співробітництво. "Ізвестія" при тому заявляють, що редакція перевела доклади "аналізу" програм обидвох радіостанцій, передаваних в часі від квітня до серпня ц.р., і "не знайшла ні одної об'єктивної аудіо". Усі програми, згідно з опінією "Ізвестій", що їх передають радіостанції "Радіо Свобода" і "Вільна Європа" є антисовєтські і з кожним днем вони набирають форми посиленої психологічної війни.

Напасти на обидві радіостанції, а також на "Голос Америки", ведуть не тільки совєтські газети, але також радіостанції, які передають свої аудіо також різними мовами світу. В останній такий передачі московська радіостанція, покладаючись на лондонську газету "Дейлі Мейл", закинула урядові ЗСА, що він намагався одержати дозвіл від британського уряду на побудову радіостанції у Великій Британії, не згадуючи, що британський уряд заперечив ці погрози, назвавши їх вдумкою газетних кореспондентів. Відомості про те, що редакція радіостанцій "Радіо Свобода", "Вільна Європа" і "Голос Америки", слухає чим раз більше осіб в Совєтському Союзі і сателітних країнах, мусять бути правдивими, бо інакше не було б такої гострої реакції офіційної совєтської преси і радіо проти діяльності названих радіостанцій, які, як відомо, передають різними мовами народів Східної Європи правдиві вістки про події на Заході і за залізною заслоною.

ТУСМ матиме Західний пленум цієї суботи

Клівленд, Огайо. Товариство Української Студентської Молоді ім. Миколи Миховського (ТУСМ) відбуде свій Західний пленум цієї суботи і неділі, 1-19 вересня, в залі церкви св. Йосафата при 5720 Стейт Ровд в Пармі. Осередки діяльності в Клівленді - Пармі, Пітсбургу, Детройті, Чикаго, Мільвокі та Мінеаполісі візьмуть участь у цьому пленумі. Микола Климшин матиме головну доповідь на тему: "Степан Бандера в революційному періоді Другої світової війни і наслідки цього етапу на сучасний рух спротиву в Україні". Також відбудуться панелі на такі теми, як роль ТУСМ-у в громадському житті, Конгрес УКАКА та інші суспільні питання. Пленум закінчиться трапезною зустріччю і обідом в неділю після полудня.

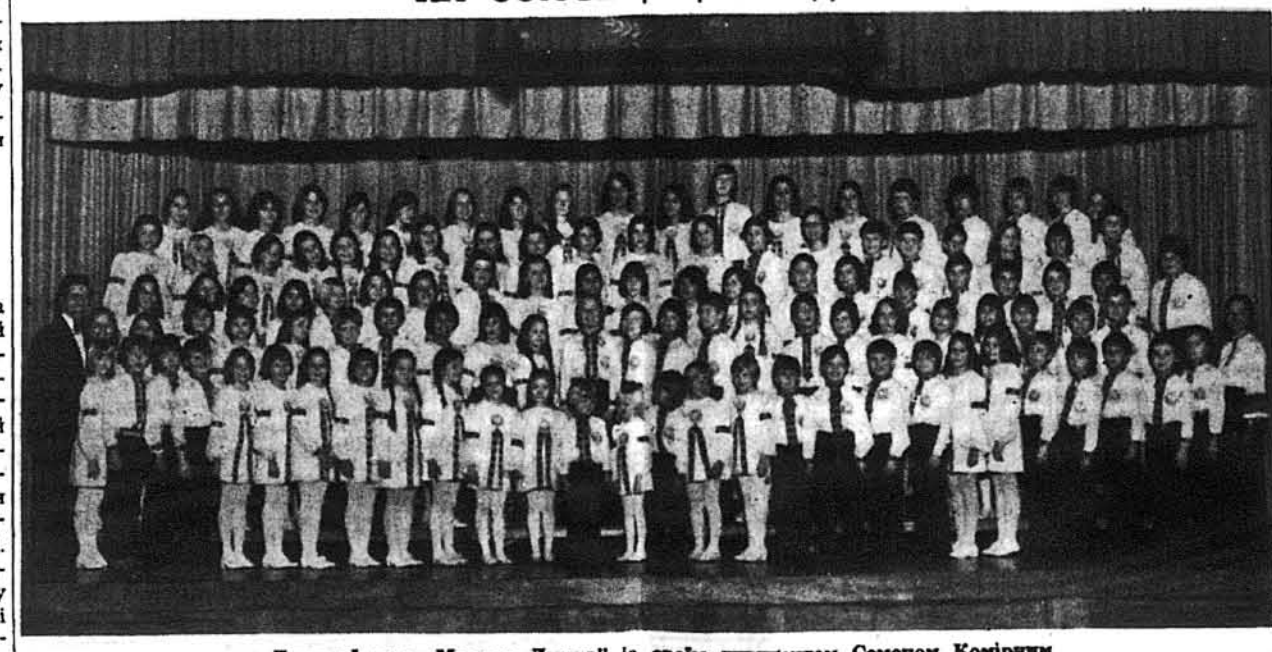
УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА ПОМЕР ГЕН. АРКАДІЙ ВАЛІЙСЬКИЙ — ВИЗНАЧНИЙ ВІСЬКОВИК

Нью Йорк. — Коли це читало газети було вже замкнене, наспіла сумна вістка, що тут помер на 82-му році життя ген. штабу ген. хор. Аркадій Валійський, визначний віськовик, який до останніх днів свого життя брав активну участь в українському комбатантському житті. Похорон заповіджений на вівторок, 21-го вересня, на українському православному цвинтарі св. Андрея в Бавнід Бруку з похороном заведення Петра Яреми.

ДЕНЬ УНС ЧІКАГСЬКОЇ ОКРУТИ

Чикаго, Ілл. — В неділю, 19-го вересня ц.р. на площі СУМА-ООЧСУ — 135 Е. Ілліной вулиця в Палатині, відбудеться День Українського Народного Об'єдну Чикагської Округи у програмі

ВИСТУПИТЬ ПІД ЧАС ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА ЛЕСІ УКРАЇНКИ НА СОЮЗІВЦІ ЦІєї НЕДІЛІ

Дитячий хор "Молода Думка" із своїм диригентом Семеном Комірином

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті, дописи, підписки авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від їхньої повноти та цінності, коли автор сам не виражає заперечення, доводячи задрезовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чек і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пам'ятаймо про "того третього"

Не всі ми, українці на поселеннях, здаємо собі справу з того, якими темними і різноманітними шляхами бродять серед нас на Заході агенти КГБ, займаючись провокаціями, підсиленнями, "переданнями листів з України", коментуванням преріжних правдивих і неправдивих відомостей з українського політичного, громадського і церковного життя, виступають за "чистоту української культури" за її відрубність від політики (журнал "Обрії"), критикують більш чи менше адалу праці наших центральних політичних і громадських надбудов — СКВУ, УККА, КУК, СУБ, ЦПУ-ЕН та інші крайові організації включно з молодечими, виступаючи тим самим атмосферою недовіри'я нас до організації і провідних одиниць, намагаючись їх дискредитувати в очах частини нашої громадськості, щоб — як кажуть — у калумнітній воді ловити свою рибу.

До таких провокацій належить, як згадано, обчорнювання провідних одиниць з-посеред української політичної еміграції, які в українському організованому житті займають провідні становища, або своїм знанням й інтелектуальними здібностями та своєю кропітливою працею спричиняються до популяризації української визвольної справи серед народів Заходу, або, займаючись аналізом підсвідомого життя, викривають зловідомі союзово-комуністичної нелюдської системи, яку не всі на Заході належним розуміють і яка становить для західних демократичних систем велику загрозу.

У цьому калумнітному ділі допомагають своїм агентам легальні союзові чинники, які не тільки читають і студіюють українську закордонну пресу, але також користуються архівними матеріалами КГБ і відомленнями дипломатичних закордонних служб та їх відповідно спрепарують і коментують. Про останню так "допомогу" союзовим агентам письменника Сергія Плячиди, який виступав був на сторінках калібровської газети "Вісті з України" проти трьох відомих українських політиків і публіцистів, була вже вістка в "Свободі". Ці напади не були першими. Жертвами провокацій ставали в минулому численні діячі, які активно працювали в організованому житті нашої спільноти.

Треба, отже, бути надзвичайно обережним, щоб не стати жертвою союзової провокації, яка зумисно поширюється, щоб внести заміднання серед української національно свідомої спільноти і відтатувати її від активної участі в організованому житті і тим самим применшувати вплив українських поселенців на політику західних держав у відношенні до СРСР. Треба постійно пам'ятати про "того третього", який не гребує жадними засобами, щоб тільки посприяти нашої зорганізованості і тим самим нашу силу та наші спроможності допомогти нашому поневоленому народові в його змаганнях до вимірної волі і незалежності.

УСРСР розширюватиме "виробничі потужності" в Індії

Квн. — Заступник голови Держплану УСРС В. Цюма інформує в підсвідомості українській пресі про економічну співпрацю України СРСР з іншими країнами. Згідно з цими даними: Чехо-Словаччина братиме участь у будівництві Дніпровського гірничо-збагачувального комбінату (Кривий Ріг), Польща — у спорудженні Північного

гірничо-збагачувального комбінату (теж Кривий Ріг), Німеччина — в організації виробництва кальцинованої соди на Червонопереконському содовому заводі. Натомість з участю України "розширюватимуться виробничі потужності", — каже В. Цюма, — на металургійних заводах у Вггалі та Бокаро (Індія).

В. Гут Кульчицький

ТРИ ЛИСТИ І ПРОБЛЕМА СЕПАРАТИЗМУ

С. Войцеховський у "Новому Русському Слові" заочно пише про білоруські, польські і українські справи. Недавно помістив він там серію дописів п.н. "Українська преса". Описує він у них з відповідними власними коментарями різні події і проблеми української діаспори. Так от, напр., сьомий допис присвятив він відношенням між українцями-католиками і Ватиканом, восьмий — реакції українців на виступи Леоніда Пльоша. Один із його коментарів для двох нових емігрантів із СС-СР прозвучав фальшиво, вони зареагували письмами і ті їхні письма появились в відділі "Листи до редакції" російського щоденника за 9 липня.

Українці за відділення

"У "Новому Русському Слові" за 24 червня, — пише О.Г., автор першого листа, — у статті "Українська преса" п.н. Войцеховський написав: "...судячи з розповідей нових емігрантів з ССРСР, більшість населення СРСРСР України, з виїмком може Східної Галичини, зовсім не змагає до розриву з Росією..." Як новий емігрант з України, знаючи дуже добре відношення українців до цього питання, я смію твердити, що подібні заяви не відповідають дійсності".

Не будучи українцем, він даліше подає, так би мовити, свої кваліфікації на знавця дійсних стремлень сучасних українців. Отже, твердить він, що мав нагоду стрічатися з українцями на Київському університеті, у військовій, в науково-дослідному інституті, на фабриці, у студентській будівельній частині і тому знає, що "не тільки українська інтелігенція, яка по тому питанню проявляє велику активність, але всі шари сучасного українського суспільства в такій чи іншій мірі є за відділення від Росії".

Таке ж саме переконання висловлює і В. Київський, автор другого листа.

Українці мають право

Та В. Київський, також не українць, затримує ще й теоретичний, так би мовити, бік питання: право України на самостійність. "Україна — багата країна і має усі дані і право на те, щоб самостійно визначити свою долю", — твердить він та ще й додає, що "у нашньому світі народи не можуть мати дійсної свободи без державності".

А С. Войцеховський тому так пише, припускає В. Київський, що йому "у відношенні до українців та білорусів тяжко відмовитися від великодержавних навичок". Та С. Войцеховський і йому подібні мусять тих навичок визбутися, бо інакше — "російський наїр не зможе встановити добросусідських

відносин з поневоленими народами".

О.Г., автор першого листа, підходить до порушеного питання ще і зі сторони інтересів російського народу. "Відділення України, — твердить він, — примусить Росію замислитися міжнародним інтригам присвячувати більше уваги внутрішнім проблемам, і тому зможе принести російському народові незчисленні блага". Воно (відділення) також "повинно привести до зближення Росії із Заходом". А зрештою, на думку О.Г., "Незалежність України врятує ті-решт — це передумова визволення російського і других народів із яра комуністичної диктатури".

Справа відсотків

Свідчення і переконання авторів обох листів варті уваги самі по собі. Та додатково значення надає їм В. Глобоз, автор третього листа по цьому питанню, поміщеного у "Новому Русському Слові" за 15 липня.

Навірши основні думки В.Г. і В. Київського, В. Глобоз пише: "Мені хочеться звернути увагу авторів обох листів, які в своїх, як і цікавляться російсько-українськими відношеннями, на висновки по цьому питанню у статті..." І тут В. Глобоз подає статтю українця, друковану в українському часописі.

Ми свідомо не подаємо прізвиська автора статті. Ми б хотіли концентрувати увагу читача на саму проблему, а не на автора. Зрештою його "висновки", на які посилається В. Глобоз, належать не тільки йому, але цілком досить великому середовищу. Оти то власне, "висновки" і є однією з причин фактичного двоуполу української діаспори, який одна з недавніх редакційних "Свобод" назвала умовно двоуполом на консервативі і лібералів, а с.п. д-р М. Сосновський, поділом на "оптимістів" і "песимістів".

А цитовані В. Глобозом "висновки" слідує: Перелік населення з 1970 р. показав, що у границях УСРС проживало 35.1 мільйонів українців, тобто 75 відсотків всього населення, а 9 мільйонів, тобто 18.4 відс. "З тих 35.1 мільйонів одна третина є свідомими малоросами (чи "радянськими людьми"), тобто людьми переконаними, що Україна повинна бути повністю в політичному союзі з Росією, зберігаючи при тому свій самобутній колорит". Таких людей сьогодні є 11-12 мільйонів. Даліше говориться про те, що "тільки одна третя українців виявляє українську самобутність настанову, тобто змагає до самостійності України, одна третя відноситься до цієї ідеї вороже, а одна третя байдуже, тобто це питання для неї не існує". До кінця третьої, чи до ворожого байдужого, належить

Володимир Барагура

ВДОВИНА ЛЕПТА

Євангеліст записав: "І сівши проти скарбоні, дивися, як народ кидає гроші в скарбоню. Чимало багатих кидали багато. І ось приїшла вбога вдовиця і кинула дві лепти. І, прихиливши своїх учнів, сказав їм: "Істинно кажу вам, що ота вбога вдовиця кинула більше від усіх, які кинули у скарбоню. Усі бо кидали з свого надміру, вона ж з убозтва свого, все, що мала кинула — увесь свій прожиток" (Марко 13, 41-44).

Жертвувати на загальні всенародні, чи харитативні діли, або на інші вартісні потреби — річ вказана, шляхетна і богоугодна. Жертвенність приносить не тільки конкретні матеріальні користі, але має велику морально-виховну вартість і позитивно-психологічні наслідки.

Дякуючи пожертвам, можна доклати багато діл, які вимагають фінансової підтримки загалу і в тому заключається матеріальна користь. Довершене жертвеністю одинице спільне діло дає ім моральне задоволення, що вони дали доказ любові ближньому, сповняли акт милосердя і, що вони стали його співтворцями. Це почуття за'язує їх духово з успішним завершенням задумом, робить їх наче складовою, невід'ємною його частиною. Психологічно жертвенність дає жертвувателю внутріш-

11-12 мільйонів, "малоросів", ані з листа, ані зі статті не ясно. Та воно й не важке тут. Важне те, що "сепаратистів" є тільки одна третя. І тому до В. Глобоза цитує ще й такий "висновок", що "росіяни краче знають стан в Україні. Тому вони так настоюють на неперершенстві і на потребі плебісциту".

Від себе ж В. Глобоз додає: "Українські сепаратистські тенденції у своїх узагальненнях і заключеннях. Як-що вони твердять, що одна третя прямиус до незалежності, то це означає, що їх в дійсності значно менше".

І тас, "весело" на душі по прочитанні цих трьох листів: не українці критикують росіян, а росіяни поклинаються на українців. Та призвавши про веселій аспект, насадується два серйозні питання:

1. Чи дійсно існують сьогодні можливості перевести об'єктивну аналізу настановлення українців на рідних землях до питання сепарації від Росії? Ми переконані, що такої можливості немає.

2. Коли взяти до уваги все те, що робилося від закінчення Другої світової війни та й зараз це робиться в світі, то чи взагалі є глузд розмішлати над відсотками? Чи ж українці є менше дозрілі до самостійного життя як, скажімо, ангольці? Або чи альжирці, які боролися за відділення від Франції, говорили про плебісцит? Обраховували відсотки?

(Закінчення зі ст. 4-ої)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Івк. Лев Іпкєвєч

ЧИ МАШИНА ОПАНУЄ ЛЮДИНУ?

Приблизно один мільйон літ тому людина виготовила перше знаряддя — загострений на одній кінці камінь. Цей камінь став прародичем машини та початком розвитку нашої мерехтливої цивілізації.

Ми сприймаємо сьогодні осягті тієї цивілізації, як щось зовсім природне та буденне. Але коли подумати тільки, що людина прийшла на світ нага та довершала тих всіх чудес лише за допомогою своїх 10 пальців та логіки свого розуму, тоді мусимо погодитися, що ті всі осягті небуденні й майже неймовірні. Таким неймовірним осягом слід вважати полет Вікінгів на планету Марса та систему електронної контролю, що дозволяє людині з відстані 250 мільйонів миль керувати рухом тих ракет, підшукуючи догідне місце для їх осідку й заставляти їх робити фотографічні знімки та хімічні аналізи поверхні тієї планети.

Цей осяг, це тільки початок та провісник дальших та ще більш фантастичних осягів спадії людини з машиною. З усіх досюгочасних відкриттів одним з найбільших слід вважати відкриття електро-магнетної енергії, що становить основу побудови матерії і цілого всесвіту.

Ще до Першої світової війни наше знання електро-магнетної енергії обмежувалося до електро-магнетних хвиль та русла електронів в металевих провідниках, які ми виробували та використовували для погону електричних моторів, або розпалювали ними до білого жару металеві дрітки електричної жарівки. Але з хвилиною, коли людина вдалося вивести електрони з металевого провідника назовні, народилася нова ділянка електричного знання, т.зв. електроніка, що стала важливим знаряддям в руках людини й поштовхом до розвитку радіо, телевізії та компютерної техніки. Компютер — це механічний розум, перед яким стелиться велике майбутнє та якому судилося залучувати нову добу в історії цивілізації людства. Коли перший електричний компютер — велетенський поповзир — з'явився в 20-х роках, його прозвали "Великим розумом", але це не вірно, бо навіть сьогодні, коли компютер збільшився 100-кратно своєю швидкістю та пам'ятю, який проте виявляє постійний ріст та всесторонній розвиток. Візьмим для прикладу хоч би компютер-перекладач, що перекладає не гірше за людину — перекладача з Об'єднаних Націй, довший текст з довільної мови, або компютер — шахіст, що виграв всі партії шахів з людиною. Колись

видавалося, що будова такої складної машини неможлива, але дійсність перемогла всі передбачення людини. Думаю, що вже в недалекому майбутньому людина спорудить машину, що буде думати.

Хто з нас читав повість А. Кларка "Одісея 2001", або бачив фільм Кубрика, оснований на тій повісті, пам'ятає цю драматичну сцену, коли компютер бунтується проти людини та відмовляється виконати його приказ. Це очевидна річ, виглядає на чисту фантазію, бо кожному з нас відомо, що машина може виконати тільки те, що запрограмує її людина. Ця свідомість дає нам поштовх до почуття безпеки та довіри у вищість людини над машиною. Іншу думку, проте, заступає один з духових творців компютера професор МІТ, д-р Норберт Вінер: "В основі, це не можливе, щоб людина могла збудувати машину, ді якої вона не могла б збагнути скоріше чи пізніше. Але ця думка машини може бути такою скорою, що, щоб її збагнути, забере людині кілька років, а навіть кілька поколінь".

Це ні менше, ні більше означає, що хоч кожна машина теоретично підпорядкована контролі людини, ця контролі може бути недійсною до цього часу, доки невластива для машини не вийде на увагу.

Інішим словом, навіть машина менше інтелігентна за людину, може вийти поза рамки людської контролі великою скорістю її дії. І тому існує велика можливість і небезпека, що машина в майбутньому може стати інтелігентнішою за свого спорудника. І навіть сьогодні існують вже машини, що набувають "досвіду" на своїх власних помилках і, в протилежність до людини, тих помилок ніколи не повторюють. Будують також такі машини, які не ждуть пасивно на інструкції людини, а досліджують своє довкілля в спосіб, який можна б назвати майже цікавістю. Можливо, що перша машина, що думає, буде вироблена радше, як споруджена.

Минулого року було проведено вже багато експериментів в тому напрямі, що дали дуже цікаві висліді. Збудовано власне декілька механічних організмів, що виявляли деяку здібність до стосовування себе до змінливих обставин. Але найбільшим стимулом для еволюції механічної інтелігенції ставив зов простору.

Органічні істоти з м'яса та заліза, такі як ми, мають змогу прослідити позаземські простори, але тільки істоти з пластику та металу можуть ті простори здобути й підкорити для людських потреб.

Металеві мозки Експлодерів, Маріперів та Вікінгів — це малі приклади механічної інтелігенції, яку людина вже запроградувала до своїх потреб, такі, які в недалекому майбутньому напрямлять до планет інших зір. Слід твердити при тому, що природа поведася дуже жорстоко з людиною, замкнувши такий чудовий феномен, як інтелігенція в наших крижках та уразливим тілі. Логічний висновок, що, якщо людина хоче видіти поза земські простори, її тіло мусить бути скріплене та більш видаєжливе на вплив довкілля. Вже сьогодні говориться про можливість його генетичної модифікації та впровадження самореєнеративних частин чи підсилювачів в форми ритмачів (піс мейкерів), тому черговим етапом буде спадіє людського організму з біонічними підсилювачами. Думаю, що багато з нас оглядає на телевізії популярні програми, такі, як 6-мільйонна людина та Вірніча Жінка. Це кібернетичні "люди" майбутнього, звані популярно кіборгами (кібернетичні організми). Поки що людина не дійшла ще до своєї золотой доби, вона панує над машиною. Але прийдє час, коли машина почне думати та стане поважним суперником людини.

(Продовження буде)

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

І. Вовчук

ЗАГОТІВЛЬНА НАПРУГА В ЖИВІ

У сільському господарстві наслідки господарювання за перше півріччя видались зовсім неесфетивними в першому році п'ятиріччя, яку назвали там п'ятирічною якостю і ефективністю. Після всіх маніпуляцій ЦСУ ствердило, що, в порівнянні до першого півріччя минулого року, в країні вироблено менше м'яса, молочних продуктів і олії. За даними ЦСУ, м'яса вироблено тільки 80 відсотків від того, що було випродуковано в минулому році, а роєлинної олії 76 відс. ("Ізвєстія", 24-го липня). На Україні м'яса вироблено 80 відс. в порівнянні до минулого року, а вся м'ясо-промисловість випродувала 88 відс. минулорічної продукції в першому півріччі ("Р. У.", 24-го липня).

Зна була важка для худоби. Через нестачу кормів багато скоту було забито на м'ясо і загинуло, а через це

на кінець м.р., в зведенні ЦСУ говориться, що: "Виробництво продуктів тваринництва в колгоспах і радгоспах в порівнянні до першого півріччя минулого року трохи зменшилось". Делікатним окресленням "трохи зменшилось" прихити дійсний стан. Поголів'я тваринництва і його продукція дуже підупали, майже до рівня, який був десять років тому на перше січня 1966 року, початки брєжнєвського владування. Вину за зменшення, як і завжди, складено на "несприятливі умови", через які, — твердить маніпуляційні цифри в ЦСУ, с. "недобір кормів, особливо зерна". Про велику нестачу збіжжя в СРСРСР Союзу з його "зрілим соціалізмом" торік знав авесь світ, а в статистичному зведенні про "трудні кроки п'ятиріччя", ЦСУ ствердило, що не тільки населення країни не забезпечили хлібом, а й кормів для худоби не зібрано потрібної кількості.

А земельні простори, які використовувє радгоспно-колгоспна система імперського колективізму, величезні. На кожну штку великої рогагої худоби там припадає біля десяти гектарів придатної землі, а на корову — біля двадцяти. При такому малому навантаженні худоби на 1 га землі, виродуваної колгоспами і радгоспами, за найгірших природних умов грубого корму мас вистачити. А в господарській системі колективізму корму для худоби і харчів для людей не вистачило. Зерно на годівлю худоби там вживається в дуже малій кількості. Винувата погода! На несприятливій природі умови завжди складають винуводі колективістичної системи з її неключним рабством у підневільній праці людей. Так було за Леніна, за Сталіна, повторювалось за панування Хрущова; те саме й за владування Брєжнєва.

•

В червневій постанові ЦК КПРС про брєжнєвську колективізацію колгоспів з радгоспами (т.зв. кооперування для концентрації їхніх виробничих засобів) систему колективізму названо "найпереводішою в світі системою". Вона, будучи то, "вирішила іспит часу і своїм історичним розвитком показала непереможну прогресивність". І ота система так залежна від природних умов, як жадла іпша! Ніде немає стільки нарікань і обинувачень

несприятливих природних умов, за неврожаї хліба і кормів для худоби, як в кремлівській імперії, яка є неомеженим володарем деградуючої системи колективізму.

Читаш кремлівські нарікання і обинувачення погоди за неврожаї, і пригадаєсь безглузда втілка в Кремлі 1948 року з пляном про "перетворення природи", базованих на шарлатанській Лисєнковій теорії акліматизації і переробки природи рослин і тварин відповідно до вимог сталінізму московського соціалізму. Тоді малчили навіть про вирощування цитрин і побаранч і мандаринок на півночі Росії. Після величезних шкод, завданних "перевбудовою", зруйнувавши генетичні закони в рослинництві і тваринництві, особливо в Україні, усунули Лисєнка, теж "теоретика" такої "перевбудови". Тепер, за брєжнєвського владування, звлязся перевбудувати нації, творяча фікцію "соєвського народу" — "нової історичної спільноти" замість націй.

А за владі Хрущова скільки шкоди завдано вимогам сітки кукурудзу в Білорусі, на Півночі України і навіть в північно-схід-

них районах СРСР, де кліматичні умови зовсім не відповідали до кукурудзи, що вимагас багато тепла і доброто ґрунту. Мавпутич американські фарми з великими врожаєми кукурудзи, що забезпечують високу продуктивність м'ясо-молочної промисловості, ЦК КПРС сплянував був у 80-х роках в три рази збільшити посів кукурудзи, ліквідувавши корм. Наздоганяли Америку. Тоді в кукурудзній катастрофі загинули великі площі посівів. Америку не догнали, а довелися з торобою іти до "акул капіталізму" і просити їхньої допомоги деградуючої системи колективізму. Після кукурудзної втілки з її катастрофічними наслідками, господарства уникали сітки і там, де вона добре родить. Це ще більше ускладнило і без того складну зернову і кормову проблему. В плянах 10-ої п'ятиріччя проблеми кормів для худоби велим дошкулують господарській системі СРСР.

В спеціальній постанові ЦК КПРС "Про додаткові заходи для забезпечення врожаю, заготівлі сільськогосподарської продукції і кормів у 1976 р.", заготівлю кормів для худоби поставлено за бойове завдання, нарівні з заготівлею хліба

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСОУ має вільну вартість, а для самої молоді, так і для УНСОУ та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливості, „Свобода“ публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСОУ, яких — очевидно — ці фотознімки нам надіслали.

Стефанія Юнко, донька Наталії та Івана Юнко, новий член 340-го Відділу УНСОУ в Асторії, Н. Й.

Володимир Яручик, син Любови та Анатолія Яручиків, новий член 340-го Відділу УНСОУ в Нью-Йорку, Н. Дж.

Успіхи нашої молоді

ВИЗНАЧНИЙ СТУДЕНТ —
ЮРІЙ ОВЕЧКО

Гріплі, Кол. — Місцева газета „Гріплі Трібюн“ з дня 8 вересня ц.р. подає, що Юрій Овечко, випускник в 1974 році з Гріплі Центральної середньої школи, син д-ра Івана та Марії Овечків, студіюючи в Каліфорнійському Технологічному Інституті вибрався до спеціальної категорії т.зв. абор студентів. Він є одним з п'яти з п'яти двох десятків інших студентів цього Інституту, що здобув такого незвичайного успіху.

Юрій був визначним студентом в предметі стислих наук, будучи ще учнем Центральної середньої школи. Там він отримав „абор Джавард“ — найвище відзначення за успіхи в науці. Він був першим в предметі фізики і третім з чотирьох в предметі північно-західного Колорадо — Математики і Стис-

Юрій Овечко

лих Наук, під час його сесійського року. Переможець „Нешенел Меріт Авард“ Юрій Овечко як головний предмет студії фізику в Каліфорнійському Інституті.

Отець радник Прийма Василь в Канаді

З вірогідних джерел наспіва вістка, що культурний діяч на терені південної Франції, приїжджася в серпні до Торонто, Канада, а описав відвідав більші осередки українського поселення в Америці.

Багатом із нас є відома енергійна постать о. Василя, журналіста та поета, що працює на терені Тулузи, у південній Франції. Декілька років тому, ми познайомилися з його активністю при будівлі пам'ятника Т. Шевченкові в Тулузі.

Багатом паломникам, що відвідували чудотворний Лорд, напевно це до сьогодні стоїть в уяві прекрасний вістар „Україна“, в базиліці „Розер у Лорді“. Вістар цей поставлено в цій базиліці, завдяки наполегливим заходам о. Василя Прийма.

Українська громада в околицях Лорду розростається та більшає, тому зайшла потреба збудувати український релігійно-культурний центр. Цього вже доконали місцеві українці, і від кількох років, біля Лорду, красується, серед чудової природи, каплиця України — українська оселя „Почаїв“. „Почаїв“ є у стадії розбудови, завершенням якої має бути побудова української церкви, для потреб місцевих та приїжджаних паломників.

Лорд є одним з найсвятіших відпустових місць у

цілому світі. Він також притягає сотки українських паломників з цілої земної кулі. З цієї причини новозаснована українська оселя „Почаїв“ набирає з кожним днем більш і більш всеукраїнського характеру. Тому розбудова цього нового українського центру є конче потрібна, а зокрема церква.

Місцева громада не всіляк понести тих великих фінансових коштів, що вимагає ця будова нової церкви. Тут треба шукати допомоги за океаном в Канаді та Америці.

Отець Василь Прийма береється нести цей великий тягар на своїх плечах. Він власним коштом видає нову збірку своїх поетичних творів „На схилах гір Карпат та Прієнсів“, щоб ближче познайомити читача з життям та діяльністю українців у Франції.

Його глибоко емоційні та полум'яні вірші підносять нашу душу до небесних висот. Тому кожен українець повинен набути цю збірку поезій, щоб з неї черпати душевний корм, що нам тепер дуже потрібний. Гроші з продажу його творів мають бути ужиті на розбудову „Почаєва“ в Лорді.

Зрозумівши велике завдання нового „Почаєва“ у Франції, українська громада повинна гаряче привітати цей високошляхетний намір та щедрими датками допомогти нашим рідним сестрам та братам нарешті здвигнути власну святиню, Божий храм у Лорді. Щоб місцеві українці з околиць Лорду та Тулузи могли молитися у власній церкві, та щоб не просили ласки у чужих. Щоб українське паломництво знайшло там притулок серед наших рідних, щиро пораду та потрібну допомогу, не блукаючи по чужих землях та ресторанах.

Закликаємо все українське суспільство на теренах Канади та Америки допомогти о. Василю у його високоблагородному ділі. Дай Боже, щоб акція збирання фондів проходила успішно та увінчалася обильним живим. Цясти йому Боже та надія його кріпким здоров'ям, що йому дуже потрібне, та новими силами у його дорозі по широким просторах Канади та Америки. Нехай в скорому часі над новим українським „Почаєвом“ в Лорді знову зійде „Вечорова Зоря“ і просвітає уми та душі українського паломництва вірою та надією до кращого завтра. Адреса „Почаєва“ у Лорді:

Foyer Ukrainien „Potchaiv“, Rais Montaigne, R.N., 640 Pouey Ferre, 65100 Lourdes, France.

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих ВІН. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи“ та її видань: англомовного „Українського Тижневика“ і дитячого журналу „Веселка“, і підтверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Ч. 7

Н. Овдовська-Калікіна, Вашингтон	\$ 20.00	М. Крохач, Вайтстоун	3.00
І. Болехівський Білч, Едмонтон	10.00	Г. Кузія, Вайтстоун	3.00
С. Іванік, Лос-Анджелес	10.00	Я. Ликтей, Ютика	3.00
М. Міничак, Коледж Пойнт	10.00	Ю. Манастирський, Детройт	3.00
М. Обрусних	10.00	В. Турчиновський, Гленвуд	3.00
Д-р П. Попадюк, Мінеаполіс	10.00	Д-р В. Ваконич, Вронкс	2.50
Д-р В. В. Салік, Філадельфія	10.00	І. Галій, Вайтстоун	2.50
А. Камарський, Йонкерс	9.70	В. Шафарський, Вебстер	2.50
І. С. Ангушак, Ембрідж	5.00	К. Бульван, Янгстаун	2.20
В. Батричук, Честер	5.00	І. Гасик, Істон	2.20
В. Бенеза, Санта Барбара	5.00	А. Микитин, Торонто	2.20
С. Брезіцька, Нью Гейвен	5.00	Г. Ситник, Джерзі Сіті	2.20
Г. Буранич, Ковог	5.00	Н. Гомзяк, Клівленд	2.00
В. Варшавський, Філадельфія	5.00	М. Горбан, Парма	2.00
О. Данилюк, Детройт	5.00	Т. Ф. Гіль, Джерзі Сіті	2.00
Д-р А. Жуковський, Воррен	5.00	П. Данилюк, Бруклін	2.00
П. Ікалович, Маммі Біч	5.00	Т. Фалат, Рочестер	2.00
М. Карчук, Деррі	5.00	А. Федій, Едмонтон	2.00
І. Квашиня, Шаала Лендінг	5.00	Д. А. Калуща, Парма	2.00
С. Крипак, Белойт	5.00	П. Камігула, Йонкерс	2.00
Т. Корнот, Чикаго	5.00	Г. Карнаушено, Клівленд	2.00
Г. Косовський, Вільмінгтон	5.00	М. Кітчик, Клівленд	2.00
С. Краченко, Джерзі Сіті	5.00	Н. Кітчик, Ірвінгтон	2.00
С. Матвійшин, Клівтон	5.00	В. Ковач, Стретфорд	2.00
Я. В. Мричко, Сейнт Пол	5.00	З. Колодій, Чикаго	2.00
Л. Намака, Гелсей	5.00	М. Марушак, Рочестер	2.00
М. Неполадий, Еногайм	5.00	І. Мельник, Нью Йорк	2.00
І. Новосад, Елджін	5.00	Я. Миланський, Асторія	2.00
Я. Палій, Джерзі Гайтс	5.00	А. Перок, Ветлем	2.00
Е. Парницький, Джерзі Сіті	5.00	А. Підвербський, Скентеділ	2.00
І. Попадюк, Чикаго	5.00	А. Піпюк, Алленстаун	2.00
Л. Прондзевич, Освіго	5.00	М. Роговський, Ірвінгтон	2.00
Р. Рак, Вассарк	5.00	С. Стадник, Чикаго	2.00
М. Серетюк, Спрінг Парк	5.00	С. Тимків, Флашинг	2.00
Д-р І. Серант, Нью Йорк	5.00	Я. Тирасовський, Чикаго	2.00
В. Соєн, Форест Гіллс	5.00	Г. Ткач, Чикаго	2.00
О. Таран, Річмонд Гіллс	5.00	К. Хома, Детройт	2.00
О. С. Хромич, Мішавака	5.00	С. Чаліньський, Філадельфія	2.00
Д. М. Шиндлер, Бруклін	5.00	С. Білий, Ролл Парк	1.00
А. Яремко, Клівтон	5.00	В. Герич, Лонг-Віч	1.00
Д. Яремко, Кекас Сіті	5.00	Ю. Котляр, Клівтон	1.00
Б. Данцишин, Монреаль	5.00	П. Кузар, Менчестер	1.00
Д-р Р. Погорельський, Джерзі Сіті	5.00	І. Назар, Голлівуд	1.00
В. Бакалєв, Пресейк	5.00	А. Партач, Парма	1.00
М. Бучак, Скентеділ	5.00	К. Пілдерігора, Детройт	1.00
І. Дурбах, Троя	5.00	М. Стасів, Рочестер	1.00
А. Залубера, Нортгемптон	5.00	Л. Стеткевич, Лексінгтон	1.00
Д-р В. Іванович, Севен Гіллс	5.00	В. Табчук, Веїн	1.00
Ю. Копитко, Філадельфія	5.00		

Ч. 8

Д-р Я. Савка, Стерлінг Гайтс	\$20.00	М. Троць, Чикаго	5.00
В. Пастушак, Свартмор	15.00	Е. Філіпович, Філадельфія	5.00
Д. Дмитрів, Бруклін	10.00	В. Д. Філіпович, Філадельфія	5.00
О. Кулишівський, Монреаль	10.00	Б. Шарія, Луїсвілл	5.00
Ю. Литвин, Ірвінгтон	10.00	Л. Бурак, Вунсакет	3.00
А. Статнікова, Дірфілд Біч	10.00	С. Кобилянський, Рочестер	3.00
А. Бучак, Ріджвуд	5.50	П. Кравчук, Філадельфія	3.00
М. Жовнір, Клівленд	5.40	О. Малашук, Пассейк	3.00
Г. Черніш, Долтон	5.30	К. Міронюк, Чикаго	3.00
З. Антох, Стейт Коледж	5.00	Н. Лаудердейл	2.50
Д-р Т. Артемович, Рочестер	5.00	С. П. Олександр, Арлінгтон	2.50
Я. Базюк, Детройт	5.00	Р. Реннер, Кергонксон	2.50
І. Благій, Рочестер	5.00	Г. Степаненко, Сілвер Спрінг	2.50
А. Брикайло, Геркімер	5.00	А. Гришко, Лос-Анджелес	2.20
М. Ганш, Елен	5.00	С. Берник, Пуїскі	2.00
Е. А. Гумеский, Ен Арбор	5.00	Д-р В. Воногочин, Детройт	2.00
П. Давко, Мейсфілд	5.00	С. Богославський, Моррістан	2.00
П. Данилюк, Вісина	5.00	Е. Булич, Окала	2.00
С. Девосер, Торонто	5.00	Н. Ганас, Бінгемптон	2.00
К. Денісевич, Вашингтон	5.00	С. Гасик, Ст. Джозеф	2.00
В. Дідик, Детройт	5.00	В. І. Х. Зарички, Нью Йорк	2.00
С. Дресер, Моунтейн Вью	5.00	К. Копріюк, Вунсакет	2.00
С. Журавський, Річмонд	5.00	Р. Лесів, Вудбайн	2.00
В. Зубик, Філадельфія	5.00	К. Липка, Вунсакет	2.00
М. Калінич, Форт Лодердейл	5.00	М. Мочула, Пассейк	2.00
П. Клімко, Гері	5.00	Д. Ніколенко, Форт Лодердейл	2.00
І. Ковалів, Мінеаполіс	5.00	Б. Остапчук, Маммі Біч	2.00
А. Конішак, Янгстаун	5.00	П. Прус, Філадельфія	2.00
М. Б. Корольський, Бальмор	5.00	О. Рибалт, Янгстаун	2.00
М. Кулиш, Флашинг	5.00	Г. М. Спілеш, Парма	2.00
М. Кулиш, Ірвінгтон	5.00	О. Спінбург, Кіндергук	2.00
В. Куліш, Іст Медоу	5.00	О. В. Стебельський, Майнерсвілл	2.00
М. Лаврук, Бруклін	5.00	Л. Штайнберг, Парма	2.00
В. Любачівський, Сісеро	5.00	М. Штук, Трумбул	1.50
І. Мельник, Воррен	5.00	В. Бих, Сиракуз	1.00
М. Михалічків, Чикаго	5.00	П. Василів, Чикаго	1.00
Д. А. Нестеренко, Москатейн	5.00	В. Воронка, Клівтон	1.00
І. Ніжнєвський, Голлівуд	5.00	Д. М. Голубев, Бальмор	1.00
О. Пестеш, Портленд	5.00	Я. Гулало, Чикаго	1.00
А. Піжаківський, Детройт	5.00	Л. Івашин, Філадельфія	1.00
С. Пігуляк, Клівленд	5.00	Н. Ільків, Вашингтон	1.00
І. Присташ, Бетлем	5.00	М. І. Зварич, Клівленд	1.00
Д-р Ю. Руєнський, Нью Йорк	5.00	В. Кравчук, Ірвінгтон	1.00
М. С. Руднішак, Томс Рівер	5.00	А. Лобай, Клівленд	1.00
І. Сенечко, Ангела	5.00	Д. Огородник, Оматі	1.00
І. Серафим, Нью Йорк	5.00	М. А. Соска, Леттем	1.00
Я. Сохочийський, Парма	5.00	А. Терещенко, Ріджвуд	1.00
Б. Стеткевич, Делрей Біч	5.00	Д-р М. Фішер, Кенікакі	1.00
П. Сухомазовський, Фінкс	5.00	Б. Флінт, Воррен	1.00
А. Тих, Лейк Женева	5.00	М. Юшак, Бруклін	1.00
І. Ткач, Маммі Біч	5.00		

Select, specialized US Army Reserve research and analysis units seek QUALIFIED PRESENT OR FORMER COLLEGE OR GRADUATE STUDENTS, GRADUATES, AND ABOVE.

MEN AND WOMEN
to do interesting, challenging part-time work 16-24 hrs per mo. at a military installation in the Greater New York area and 2 wks. of annual summer active duty in US or Europe.

Pay starts at \$3.35 per hr. plus liberal benefits and PX shopping privileges. Good promotion opportunities. Life insurance (\$20,000) while in service and pension after 20 yrs at age 60. US citizenship required. New enlistees up to age 35. Most prior service enlisted persons of any component of the armed forces will need no additional active duty training and will start in their last pay grade or higher. New enlistees will have to undergo approx. 4 mos. of active duty for training away from home within 6 mos. of enlistment.

For further information, please call (212) 447-6100, ext. 812, and ask for Mr. Lemanski. Give him your name, telephone number, and a convenient time to be called. You will be contacted soon. Remember, you incur no obligation whatsoever by calling and talking with us.

Помер д-р Михайло Гуцуляк

Едмонтон (М. Х.) — В суботу 28-го серпня ц.р. помер у Ванкувері на 83 р. життя св. п. д-р Михайло Гуцуляк. Народився він 15-го липня 1894 р. в селі Новоселиця в Снятинщині. Гімназійні студії розпочав у Коломиї, закінчив 1916 р. у Вишні на Буковині. Того ж року покликання до австрійського війська, по вишколі, працював у Львові спершу в канцелярії, опісля при військовій цензурі. Одночасно студіював право у Львівському університеті, де закінчив чотири семестри. Приймав участь у перебранні влади вночі 31-го жовтня на 1-го листопада 1918 р. у Львові і під час боїв за Львів його поранено. Видувавши, брав участь у визвольних змаганнях у четвертій золочівській бригаді — спершу як хорунжий, опісля як сотар. З УГА перебував усе воєнну кампанію, включно з плямистим тижом і польським попомом у Тухолі, з якого вийшов на волю в січні 1921 р. Вліті 1926 р. закінчив студії в університеті у Відні зі ступнем доктора філософії з географічних наук. Від жовтня 1926 р. викладав географію і історію в українській гімназії в Рівному на Волині, де працював аж до її переміни на першу українську десятирічку за більшовицької влади. В 1940 р. переїхав на таке саме становище до Калуща в Галичині. За німецької влади організував в 1941 р. торговельну школу, якої був управителем. З другим приходом більшовиків опинився в Відні, де завдяки його заходам та ініціативі, восени 1944 р. відкрито українську гімназію і дві народні школи, для яких був зв'язковим з німецькою шкільною владою. В 1945 р. опинився в Баварії, звідки разом з родиною з весною 1948 р. переїхав до Ванкувера. Тут, поза фізичною працею на прожиток, організував відділ Об'єднання українських педагогів, владав курс українознавства, виголошував доповіді на різні наукові теми. У 1954 р. його заходами і співпрацею організовано комітет поширення української книжки, який тричі передав нові наукові книжки гарного письменства та портрет Шевченка університетській і публічній бібліотекам. Був членом Осередку Науково-Т-ва ім. Шевченка на Західно Канаду в Едмонтоні, а від 1961 р. заснував окремішній відділ НТШ у Ванкувері, якого й був головою. За зібрані гроші видав наукову працю д-ра В. Лазорка і секретаря Відділу, ідиного члена. Ще перед Другою світовою війною видрукував кілька наукових праць; в 1976 р. видав науковим коштом одну наукову працю, а другу видав англійське видання в Канаді. В 1973 р. покликався його праця п. н. „Перший Листопад 1918 року на Західних Землях України“ зі спогадами і життєписами членів Комітету Виконавців Листопадового Чину, накладом того ж Комітету. Крім суспільно-освітньої і наукової праці цікавився теж гуманістичним мистецтвом; велику колекцію цього ж і народного мистецтва, вартості приблизно 30.000 дол., подарував державному національному музею в Оттаві. По похороні богослуження у Ванкувері трілині останки Покійного перевезли і поховали у Бавну Бруку, ЗСА.

Замість квітів на могилу

бл. п. д-р БОГДАНИ САЛАБАН-ГЕЯНС
з дому СТАВНИЧОЇ
зложили 40.00 доларів
на Українську Енциклопедію в Сарселі
д-р Альберт і Ізабелла з ЗАЙЦІВ ДРЕСНЕР

Замість квітів на могилу, бувшого судді
бл. п. ПЕТРА КОРАНОВСЬКОГО
на руки Блаженнішого Патріарха Кир Йосифа
зложили 25.00 доларів
Hunter, N.Y. Катерина і Андрій БУКИ

В ДВНАДЦЯТУ ВОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Незабутнього МУЖА І БАТЬКА

бл. п. Івана Тимчишина
будуть відправлені
в ЧЕТВЕР, 16-го ВЕРЕСНЯ 1976 року
Заупокійні Служби Божі
в українських католицьких церквах
Чесного Хреста в Лонг Айленд Сіті, Н. Й., год. 8:30 рано
св. о. Ніколаї в Вотерпарті, Н. Й., год. 8:00 рано
До участі в молитвах просять:
дружина — АННА
син — МАРІАН

ГОЛОВНА РАДА НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ
ІМ. ШЕВЧЕНКА

СЕКЦІЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ
у глибокому смутку повідомляють Членство НТШ
і Прихильників української вільної науки,
що 28-го серпня 1976 р. відійшов у Вічність

Д-р МИХАЙЛО ГУЦУЛЯК

дідний член Секції Історії України НТШ, нещадний української вільної науки, автор праць з ділянки Історії наших визвольних змагань.
ПОХОРОН відбувся 1-го вересня 1976 р. на українському православному цвинтарі в Бавну Бруку, Н. Дж.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Достойний Дружині Покійного передаємо щирі слова співчуття.

В ТРЕТЮ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

св. п.

ІЛАРІОН ОСЕЦЬКИЙ

Відійшов у Вічність 13 вересня 1973 р. уродженець Стрия, Західна Україна. Бувший член Окружної Команди Української Військової Організації (УВО) на українських землях. Учасник Листопадового Зрину, воїн, саптарний поручник Української Галицької Армії, бувший п'ялень польської неволі в Тухолі на Поморі.
За спокій Його Душі буде відправлена

Заупокійна Служба Божя
в п'ятницю, 17 вересня 1976 р.

о год. 9-й ранком

в церкві Богоявлення

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Прощу до участі у щирих молитвах усіх Його Знайомих, Друзів по Зброві, а також і тих Друзів, які в Тухолі у неволі ділили з Іларіоном долю і неволю.
Господи, подаруй Іларіонові Вічний Спокій і прийми Його у Своє Царство Небесне.

Хай вічна пам'ять і слава буде про Його.

Спонсор Години Пам'яті Іларіона Осецького —

СТЕФАНІЯ ГУВКА

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк.
ВІДДІЛ НЬО ЙОРК

ШКІЛЬНИЙ РІК 1976-77

ПРЕДМЕТИ НАВЧАННЯ й У

